

Zprávy z farnosti

02/2014

Měsíc únor, do kterého vstupujeme, je takovým měsícem kritickým. Je zima, jaro je ještě daleko. Doba vánoční je již za námi, a doba postní, doba přípravy na velikonoce, začne až v březnu. Kdybychom se mohli věnovat zimnímu spánku, to by nám asi vyhovovalo. Ale to u lidí není zvykem. Co tedy budeme dělat? Myslím, že by bylo dobré zařadit do svého programu více času na četbu. Dříve také lidé věnovali tuto zimní dobu různým domácím pracím, některým svým koníčkům. Člověk může také koukat na televizi, ale je otázka, zda jde o nějaký kvalitní pořad, nebo jenom o to, nějak vyplnit čas. Nezapomeňme, že jsme odpovědní i za svůj volný čas. Má nám posloužit k odpočinku, k občerstvení. Zkusme se trochu zamyslet, čím se zabýváme, co bychom mohli změnit, co je nějak prospěšné i druhým. A nezapomeňme, únor je kratší než ostatní měsíce, a rychle nám uteče.

Požehnaný rok 2014 přeje

P. František

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2014

Na každý měsíc jsou vyhlášovány úmysly Svatého otce k modlitbě za potřeby církve a za misi. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církev a obyvatele v České republice.

ÚNOR

1. *Všeobecný:* Aby církev a společnost uznávaly **moudrost a zkušenost starších lidí**.
2. *Evangelizační:* Za kněze, zasvěcené osoby a laiky, aby plně **pracovali na díle evangelizace**.
3. *Národní:* Aby dobrotivý **Bůh připravil srdce lidí**, kteří nepoznali jeho lásku, k přijetí radostného poselství Kristova evangelia.

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce.

texty byly převzaty z www.jesuit.cz

Změňte se! Buďte jináci!

Tohle jsou věty z evangelia. A jaká má být nová evangelizace? No naplnit toto Ježíšovo přání: změnit se. My jsme se totiž po celá staletí neměnili. Navíc, tento základ jsme zanesli nánosy vnějškovostí: tituly, pompézností, rozdělením Božeho lidu na klérus a „laiky“, šatíčkami, nadřazeností a arogancí. To nemluví nic o donášení, tajnůstkaření, diplomacii a pletichách. Hodně toho stejně už prosáкло do lidu. Je třeba oživit a odhalit sílu evangelia pro dnešní hledající svět.

Leč nejhlubší, vnitřní základ nové evangelizace je radikální revize západního „starozákonního“ učení o vykoupení, o prvotním hříchu s jeho nepochopitelnými následky (Schalück OFM). Usmiřování „uraženého“ Boha Kristovou krví. Jediný důvod, proč se stal Bůh člověkem?! Smutný to důvod... A nepravdivý. Bohužel však ne lehce vykořenitelný. V naší teologii, spiritualitě a liturgii nepřevládla teze Dunse Scota OFM, opírající se především o list Efeským (1, 3-10) a Koloským (1, 15 seq.) Kristus přišel, aby žil náš život, představil na sobě Boha-Otce, oslavil a završil lidstvo – i když za to zaplatil svým vlastním životem. Přišel by, i kdyby lidstvo nezhrěšilo. To jsou důvody radostné, pozitivní a pochopitelné. Jednoduchá cesta v dnešní džungli pomatených mozků. Bez tohoto, bez této změny, je řečnění o nové evangelizaci mlácení slámy. Katolíci, přemýšlejte!

P. Jan Rybář, SJ

Zamyšlení nad současností

Co se stalo s naší dobou? Zažíváme vážnou krizi? Proč mají najednou lidé pocit, že se něco zlomilo, a cítí se zklamaní? Co nás v budoucnosti čeká?

Dnes pohledem autora, který zná českou duši přímo zevnitř. Každý student lékařství je už od prvního ročníku studia veden svými profesory k tomu, aby si u každého pacienta položil dvě zásadní otázky - proč a jak.

Proč má nemocný potíže? Otázka diagnostická, která vede k určení choroby. Jak ji léčit? Otázka terapeutická, hledání cesty k uzdravení.

Je-li naše společnost nemocná, a ona bezesporu nemocná je, klademe si obě otázky všichni. Až na několik vrcholných politiků, kteří mají většinou jiné starosti, než jaké musí řešit lid obecný. Ovšem co hlava, to názor. Jedni ze současného stavu obviňují komunismus, jiní konzumismus, další neoliberalismus nebo hédonismus. Z mého pohledu nepůsobí v této zemi tajemné abstraktní -ismy, ale hlavně tři silně zhoubné choroby. Ztráta studu, rozvoj společnosti bez respektování přirozených společenských norem a z obou předchozích plynoucí pocit tíživé bezmoci.

Diagnóza

„Žijete v zemi, kde nic není hanba!“ Těmito slovy zhodnotil student z Asie svůj roční pobyt v České republice. Čím kratší, tím výstižnější bylo jeho hodnocení klimatu v naší zemi. Měl pravdu. Z české kotliny se kamsi vytratil stud. Pojem hanba je dnes už srozumitelný málokomu. Dítě se nestydí zesměšnit učitele, muž se nestydí opustit ženu a děti kvůli milence, potomci se nestydí zvednout ruku na své rodiče, není žádnou hanbou žít jako parazit nebo veřejně propagovat zlo. Proč by se tedy měli politici ve službách mafí stydět lhát, krást a podvádět?

Svoji velikou vinu na tomto stavu mají také ty sdělovací prostředky, které z banality dělají tragédii a z tragédie banalitu. Žijeme v době, která propaguje nosit všechno naruby.

Normy chování nám prezentují svým nenormálním chováním duchaprázdné celebrity všeho druhu.

Ony totiž zaujaly místo jako vzory po moudrých básnících a osvícených autoritách, do kterých by „moderní český sjednocený Evropan“ už ani neopl. Z pořadů některých televizních stanic, které by měly kultivovat lidskou duši a zjemňovat smysl pro krásu, pravdu a dobro, teče většinou krev, adrenalin, testosteron... Z této skutečnosti chápau, proč se užívá termín televizní kanály.

Kdykoli stojím jako soudní znalec z oboru psychiatrie u soudu, který projednává činy mladého delikventa, mám skoro pokaždé tendenci na lavici obžalovaných posadit systém, který vládne v této zemi a jehož jsou mladí lidé obětí. Ale koho to zajímá? Politiky v žádném případě! Ti mají jiné starosti. Stávající garnituře jde o to, aby se ve službách různých mafí udržela u moci co nejdéle jakoukoli strategií, a ti, kteří mlsně hledí na jejich místa, hledají taktiku, jak by je mohli vystřídat. Bez onoho přežitku, kterému se říkávalo stud.

Obyčejní smrtelníci v této zemi trpí oprávněnými pocity nespravedlnosti a křivdy, ale parní válec politiky a byznysu si vesele jede dál. A proč by ne! Sliby, fráze a široké úsměvy těch (všeho)schopných z předvolebních plakátů tak snadno a rychle shoří pod jeho kotlem. A nikdo se opět za nic nestydí.

Navrhoval bych celospolečenskou infuzi studu a vybraným jedincům implantovat svědomí. Obojí bude obtížné, protože v prvním případě už těžko nahmatáme zlovykem zkolabované žíly a ve druhém už nerozřízneme politikařením zkamenělou hroší kůži.

Místo domu barabizna

Pokud chtěl kdysi zedník postavit pevné a rovné stavení, potřeboval k tomu kromě kamenů a cihel ještě maltu a olovnici. Maltu, aby držela pohromadě jednotlivé kameny a cihly; olovnici, aby stěny byly rovné. Stavitelé moderní polistopadové společnosti začali sice ke stavbě používat ekonomické kameny a právní cihly, tedy stále nové a nové zákony a předpisy, ale absolutně odmítli používat pojivo a ctít svislou rovnou stěnu. Kladou cihlu na cihlu bez malty, která se míchá z pokory, štědrosti, přejícnosti, mírumilovnosti, cudnosti, střídmosti a činorodosti. Dřív se této pojivové směsi říkávalo sedm hlavních ctností. Z olovnice, která se řídí přírodním zákonem gravitace, si udělali kyvadlo. Co bylo kdysi jednoznačným tabu, pyšně rozkmitali moderním relativismem. Mimo jiné je u staveb běžné, že se kameny dávají do základů a cihly na ně. Tedy zákony jsou nad trhem, ale u českého projektu je tomu naopak. Trh jako by byl nadřazený zákonům. Oč má u nás trh silnější zuby, o to bezzubějšími se stávají zákony. Bez malty a s kyvadlem v ruce se dá postavit leda tak barabizna. Tolik k diagnóze.

Terapie

Co s terapií? Jsou dvě řešení. Buď to nepovedené stavení zbourat, anebo z něho závčas utéct. V prvním případě by šlo o revoluci, ve druhém o emigraci. Pokud bych jako léčebnou metodu navrhl revoluci, mohl bych být zažalován za trestný čin poškozování cizí věci. Skutečně cizí věci. Obávám se totiž, že už nám v této zemi nepatří ani ta vratká barabizna. Pokud bych navrhl terapii emigrací, může mi být položena otázka, kam utéct. Do některého evropského státu určitě ne, protože evropský dům opravují ti samí architekti, kteří nám pomáhali s projektem stavby oné vratké chatrče. Staví také bez mravnosti a s kyvadlem v ruce. Možná by se vyplatilo prchnout za asijským studentem do té země, kde ještě nevyhynul stud.

Třetí chorobou je epidemicky se šířící pocit bezmoci. Nějak se v něm začínáme postupně utápět všichni. Jednou za několik let je nám sice hozen záchraný člun v podobě voleb, ale brzy se ukáže, že i on je děravý. Frustrace vystřídá depresi, zklamání vystřídá bezmoc. A právě ona bezmoc spojená s pocitem bezvýchodnosti je silně nebezpečná. Trvá-li dlouho, začne se měnit v agresi. A ta tady již je. Dokonce i mezi školními dětmi lze zachytit její silný nárůst. Buďme ovšem upřímní a nestěžujme si jen na ty nahoře.

Zavinili jsme si to i my sami, když jsme přijali převrácený životní styl, který nám našeptává: „Žij bohatě navenek a chudě uvnitř!“ Pokud neprovede náš národ proměnu a nezačneme žít bohatě uvnitř a chudě navenek, nemáme šanci...

Potom i mně samotnému nezbude nic jiného, než abych zamkl ordinaci, přestal diagnostikovat, navrhovat terapie a utekl se schovat. Rovnou mezi šílence.

Nebude v tom ani trochu zbabělosti a nebudu tam sám. Bez vnitřní proměny a bez pokání tam skončíme brzy VŠICHNI!

Max Kašparů

P. Bohumil Kolář oslavil úctyhodné životní jubileum

V úterý 7. ledna 2014 oslavil 90. narozeniny český katolický kněz a vězeň svědomí Mons. Bohumil Kolář. Při této příležitosti přinášíme jeho stručný medailon.

Bohumil Kolář se narodil 7. ledna 1924 v Praze, kde také odmaturoval a zahájil svá teologická studia. Po válce byl vybrán ke studiu teologie do Říma, kde byl v roce 1948 rovněž vysvěcen na kněze. I přes nepříznivou situaci v Československu, kde se právě chopili moci komunisté, se rozhodl vrátit do vlasti. Zde ho okamžitě čekala konfrontace s novým režimem: i přes zastrašování mocenskými orgány přečetl totiž v roce 1949 pastýřský list „Hlas biskupů a ordinářů věřícím v hodině velké zkoušky“, který kritizoval poměry nastoleného komunistického režimu. Za to byl vyslýchán a nato i poprvé odsouzen. Ještě téhož roku byl však amnestován. O čtyři roky později, v roce 1953 už byl však komunistický režim nemilosrdný a P. Bohumila Koláře ve vykonstruovaném procesu odsoudil jako „velezrádce“ k deseti letům vězení.

Z vězení byl popuštěn v roce 1960 a do roku 1968 pracoval jako skladník. Uvolnění, k němuž došlo v roce 1968, umožnilo B. Kolářovi návrat do kněžské služby v Roudnici nad Labem, kde působil až do roku 1991. O rok dříve byl povolán i na obnovenou teologickou fakultu, kde několik let vyučoval katechetiku a pedagogiku.

Zároveň od roku 1990 působil po dobu pěti let jako spirituál pražského semináře. V současné době stále ještě působí ve dvou farnostech v okolí Prahy a dává po celé republice exercicie seniorům a dalším lidem.

Jiří Prinz, TK ČBK

† Mons. Josef Stejskal †

Dne 26. ledna 2014 odešel v tichosti na věčnost kněz litoměřické diecéze, Mons. Josef STEJSKAL, papežský prelát a arciděkan v Horní Polici.

Narodil se 21. ledna 1922 v Šitbořicích. Po studiích na teologické fakultě v Brně byl 5. července 1949 v katedrále sv. Petra a Pavla vysvěcen na kněze. Po svém kaplanském působení v Poštorné, Děčíně a České Lípě byl 1. února 1954 ustanoven administrátorem ve farnostech Horní Police, Žandov a Jezvė. Dne 1. dubna 1991 byl jmenován arciděkanem farnosti Horní Police. Za svoji obětavou práci pro diecézi se 21. října 1996 stal čestným kanovníkem Katedrální kapituly u sv. Štěpána v Litoměřicích a 18. ledna 2001 byl Janem Pavlem II. jmenován papežským prelátem.

Pohřební mši svatou sloužil litoměřický biskup Mons. Jan Baxant v sobotu 1. února 2014 v 10 hodin v kostele Navštívení Panny Marie v Horní Polici.

Po obřadu bylo tělo uloženo na místním hřbitově.

z parte

Ukrajina

Otevřený dopis nejvyšším představitelům České republiky - podpora demokracie a svobody na Ukrajině.

Vážený pane prezidente, vážený pane premiére, my, studenti vysokých škol se na vás obracíme s žádostí o vyjádření postoje k dění na Ukrajině.

Od našich spolužáků a kolegů z Ukrajiny se k nám dostávají silně znepokojivé zprávy: tamní studenti jsou unášeni a bití za poklidné manifestování svých názorů. Jsou porušována základní lidská práva a svobody.

Jsmo přesvědčeni, že pasivní přihlížení není na místě. Myslíme si však, že tato podpora by neměla vycházet jen od občanů, ale měli by ji vyjádřit také nejvyšší představitelé našeho státu.

Důrazně vás proto žádáme, abyste v této věci zaujali jasný postoj a vyjádřili protestujícím podporu.

Vážnost situace dokládá dopis, který nám byl doručen 25. ledna 2014. Autor dopisu je z pochopitelných důvodů neznámý, dostal se k nám od Břetislava Rychlíka v překladu Alexeje Sevruka. Uvedme alespoň jeho část:

„... V noci z 19. na 20. ledna, z neděle na pondělí, okolo 5:00 ráno, se vracelo 8 studentů ... z Majdanu na kolej. Na Majdanu nedělali nic protizákonného. Stáli tam spolu s ostatními, zpívali, účastnili se pokojného protestu. Cestou domů je obklíčilo 6 automobilů, ... Z aut vyskočilo asi 20 lidí v civilu, jenom kalhoty a boty měli vojenské. Vrhli se na kluky, srazili je na zem, bili, potom jim nasadili pouta, nacpali do aut a odvezli neznámo kam. ... Velmi dlouho jsme pátrali, kde studenty zadržují. Policie žádné informace neposkytuje, lže, že o nich nic neví. ... Policie s porušením všech zákonů studentům sdělila, že je podezřívá z organizace nepokojů, akcí, které představují hrozbu státu, majetku a zdraví příslušníků bezpečnostních složek. Z dvacetiletých kluků udělali teroristy!!! Před pár dny je rozvezli k různým soudům, aby novináři a lidé nemohli protestovat. Hrozí jim od 8 do 15 let vězení. Prosíme o rozšíření této informace! Jsou to vaši kolegové! Velice vás prosíme obrátit se na prezidenta, na prokurátora, na soud!“

... Vážený pane prezidente, vážený pane premiére, chtěli bychom Vás rovněž požádat, abyste se zasadili o propuštění těchto osmi studentů.

Doposud jsme nezaznamenali, že byste protestujícím, kteří již celé týdny bojují o svobodu své země, vyjádřili adekvátní podporu. Vzhledem k tomu, jaká situace na Ukrajině panuje, jaké zákony byly v poslední době schváleny, to považujeme za velmi znepokojivé. Pokud je kdekoli na světě demokracie ohrožena, jsme my, občané těch zemí, které se chtějí nadále za demokratické považovat, povinni podpořit ty, kteří za demokracii bojují a znovu a znovu ji vydobývají nejen sobě, ale i nám. Je třeba dát najevo svou podporu a víru v demokracii a svobodu.

Připomeňme, že v závěrečných chvílích boje za demokracii u nás naší revoluci také mnoho zemí projevilo podporu – a sami si jistě vzpomínáte, jak to pro všechny účastníky demonstrací bylo podstatné. Přejme tedy svobodu a demokracii i Ukrajině. V příloze zasíláme dopisy, které dokládají, že jsou naši ukrajinští spolužáci perzekuováni.

Jan Cimr, Dagmar Haladová, Jakub Liška, Alžběta Michalová, Michal Skočovský, Markéta Špetíková, Filipína Taübelová, studenti DiFa JAMU a Konzervatoře Brno. Kontaktní osoba; Alžběta Michalová, alzbeta.michalova@gmail.com.

Okénko do knihovny

autor: Henri J. M. Nouwen
název: S hořícím srdcem (Rozjímáný o eucharistickém životě)
z obsahu:

pokračování z minulého čísla

A nyní? Již na něj tolik nemyslíme, už netoužíme po tom, abychom v jeho přítomnosti trávili dlouhé hodiny. Už ho nepocítíme tak zvláštním způsobem. Dokonce se někdy pozastavujeme nad tím, zda není jen postavou z knihy povídek. Mnoho našich přátel se mu směje, posmívá se jeho jménu nebo ho jednoduše ignoruje. Postupně dojdeme k poznání, že i pro nás se stal cizincem – nějak jsme jej ztratili.

Nesnažím se naznačit, že všechny tyto ztráty se týkají každého z nás. Ale jak jdeme vedle sebe a nasloucháme jeden druhému, brzy zjistíme, že mnohé, když ne většina z těchto ztrát, jsou součástí cesty, naší vlastní cesty nebo cesty našich společníků.

Co se dá ale s našimi ztrátami dělat? To je první otázka, která nás čeká. Zamasujeme je? Budeme žít, jako by neexistovaly? Udržíme je v tajnosti před našimi společestujícími? Přesvědčíme sebe samy nebo ostatní, že naše ztráty jsou v porovnání s našimi zisky minimální? Budeme někomu dávat vinu? Většinu z toho stále děláme, ale je tu ještě jiná možnost: lítost. Ano, musíme litovat a oplakávat své ztráty. Nemůžeme se z nich vymluvit nebo je zahnat činností, ale můžeme nad nimi prolévat slzy a hluboce truchlit. Oplakávat znamená dovolit svým ztrátám, aby roztrhaly na kousky pocit jistoty a bezpečí a vedly nás k bolestné pravdě naší zlomenosti. Lítost nás donutí okusit peklo našeho vlastního života, ve kterém, není nic jistého, jasného nebo zřejmého, ale všechno se stále posouvá a mění.

A když cítíme bolest ze svých ztrát, naše litující srdce otevře naše vnitřní oko světu, ve kterém ke ztrátám dochází daleko mimo náš malý svět rodiny přátel kolegů. Je to svět vězňů, uprchlíků, nemocných AIDS, dětí trpících hladem a nespočetných lidských bytostí, které žijí ve stálém strachu. Pak nás bolest našeho plačícího srdce spojí se vzdechy a sténáním trpícího lidstva. Pak se naše lítost stane větší, než jsme sami.

pokračování v příštím čísle

vybrala M. Jirásková

Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 8:00 do 9:00 a po mši svaté od 11:00 do 11:30** (K. Macoun).

Seznam knih naleznete na našem webu.

Farní rada

Proběhly nové volby do farní rady. Zatím nejsou výsledky k dispozici...

Salesiáni pomohli mladým Romům vydat CD

Mladí Romové ze salesiánského střediska Štěpána Trochty v Teplicích vydali v těchto dnech nové CD hip-hopové hudby. Autoři se prostřednictvím textů snaží o pozitivní proměnu společnosti, ve které žijí.

Ve svých písních se snaží motivovat mladé posluchače k cílevědomosti, potřebě nesoudit a důležitosti neodpovídat na násilí násilím.

„Práce na textech a vůbec celém CD byla náročná, ale hodně zajímavá,“ líčí se zaujetím frontman skupiny a dlouholetý pedagog salesiánského střediska Jiří Čonka. Sám si prošel obdobím, kdy se toulal po ulicích, odmítal chodit do školy a o něco se snažit. Ví dobře, o čem zpívá. „A mám fakt radost, že naše práce už inspiruje další mladé lidi,“ potěšeně pokračuje Čonka, „od té doby, co jsme vydali první CD, ke mně začalo chodit do hudebny mnohem více dětí.“ I díky němu se tyto děti učí, že je možné dosáhnout svých snů. Je jen třeba nebát se jít přes překážky.

CD vzniklo díky dlouholeté podpoře Salesiánského střediska Štěpána Trochty v Teplicích. Již od roku 1999 se snaží o podporu výchovy dětí a mladých lidí z rizikového prostředí. Nabízí volnočasové a nízkoprahové kluby pro mládež a pomáhá rodinám dětí se zvládnutím základních životních potřeb. V roce 2013 bylo středisko oceněno cenou Gypsy spirit za dlouholetý přínos pro zlepšování životních podmínek a začleňování Romů v České republice.

Jana Švecová, Salesiánské středisko Štěpána Trochty; Jiří Prinz, TS ČBK

148. výročí zjevení Panny Marie ve Filipově

Ve výroční den zjevení Panny Marie a zázračného uzdravení, v pondělí 13. ledna 2014 ve 4 hodiny ráno, se v bazilice Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Filipově uskuteční slavnostní poutní mše. Hlavním celebrantem je litoměřický biskup Mons. Jan Baxant.

Slavnostní poutní mše se ve Filipově koná již 148 let v neobvyklou roční a denní dobu. Každoročně ji o lednovém ránu navštěvují stovky věřících z Čech, Německa a Slovenska. Hlavním celebrantem je litoměřický biskup Mons. Jan Baxant, koncelebroují desítky kněží z Čech a Německa.

Poutníci přicházejí k bazilice Panny Marie Pomocnice křesťanů v průběhu noci, cestu mnozí absolvují pěšky; ve větším počtu se na pěší pouť vydávají např. z Rumburku a ze Šluknova. K bohoslužbám v bazilice ve Filipově neodmyslitelně patří filipovská poutní píseň „Uzdravení nemocných / Heil der Kranken“ z roku 1923, kterou zpívají čeští i němečtí poutníci. Těm je bazilika ve Filipově otevřená nepřetržitě od večerní bohoslužby v sobotu 12. ledna od 17. hodin.

Po pontifikální mši ve 4 hodiny následuje v 9 hodin mše svatá v německém jazyce. Od 10:30 se potom koná mše svatá v českém jazyce a v 17. hodin pak česko-německá mše svatá.

Mariánské poutní místo ve Filipově patří k nejmladším v litoměřické diecézi. Jeho počátky sahají do roku 1866, kdy se 13. ledna t.r. ve 4 hodiny ráno těžce nemocné tkadleně Magdaleně Kade při modlitbě zjevila Panna Maria a přislíbila jí uzdravení. Dosud nevyлčitelně nemocná Magdalena byla dalšího dne zcela zdráva a znovu začala pracovat. A jaký byl její další osud? Nikdy se neprovdala, zemřela ve věku 70 let a její pohřeb do zvláštní hrobky na jiříkovském hřbitově se stal ve-kou mariánskou oslavou. Posléze byly její ostatky přemístěny na hřbitov ve Filipově (1925) a nakonec do baziliky ve Filipově (1994).

K „milostnému domku“ č.p. 63 ve Filipově, místu zjevení Panny Marie a zá-zračného uzdravení, začaly vzápětí putovat zástupy lidí. Na místě zázraku došlo nejprve v letech 1870 až 1873 díky iniciativě kaplana pátera Františka Storchy z Ji-říkova k výstavbě milostné kaple. Následně zde byl v letech 1873-1885 podle plánů architekta F. Hutzlera z Vídně postaven monumentální jednolodní novorománský kostel Panny Marie Pomocnice křesťanů s dvěma věžemi v průčelí. Roku 1884 by-lo započato s výstavbou kláštera redemptoristů, do jejichž péče bylo nové poutní místo svěřeno. Po násilném zrušení kláštera redemptoristů v roce 1945 se o poutní baziliku stará Římskokatolická farnost Jiříkov.

V roce 1926, při 60. výročí zjevení, byl kostel ve Filipově prohlášen papežem Piem XI. za basiliku minor. Papež Pius XI. kostel ve Filipově znal z vlastní zkušenosti. Navštívil ho roku 1920 ještě pod vlastním jménem P. Ambrogio Ratti, v té době působil jako papežský nuncius v Polsku.

Tradice poutí k Panně Marii Filipovské trvá nepřetržitě od roku 1866 a nepřeru-šily ji ani desítky let komunistického režimu. V bazilice Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Filipově se po celý rok vždy v neděli od 10:30 konají pravidelné české a německé mše svaté, bohoslužba se slouží i každého 13. dne v měsíci. V červenci a srpnu v bazilice probíhá hojně navštěvovaný mezinárodní festival varhanní hud-by.

Klára Mágrová, Rumburk

Výnos Tříkrálové sbírky zlomil dosavadní rekord

Dárci charitní Tříkrálové sbírky byli i letos ke koledníkům štedří. Do zapečetě-ných pokladniček a prostřednictvím DMS věnovali celkem přes 80 milionů korun. Ze společného účtu budou prostředky rozděleny do regionů, kde pomohou zejména lidem v nouzi a s postižením, nemocným a seniorům. Část výtěžku je určena na humanitární pomoc.

Výsledky letošní sbírky předčily všechna očekávání. Výtěžek z více jak devate-nácti tisíc pokladniček, se kterými chodily na počátku ledna skupinky koledníku přestrojených za Tři krále, kteří se do Betléma přišli poklonit právě narozenému Božímu Synu, činí přes 80 milionů korun. Podrobně na:

<http://www.trikralovasbirka.cz/vysledky/>.

„Velmi děkujeme za finanční dary, všem, kdo do sbírky přispěli jakoukoli část-kou. Současně chci také poděkovat malým i větším koledníkům, jejich rodičům a také vedoucím skupinek i všem těm, kdo se na organizaci sbírky podíleli. Re-kordní výsledek sbírky je pro nás potvrzením, že dárci vnímají naši odbornou po-

moc potřebným a i v tomto roce uděláme maximum, abychom jejich očekávání naplnili," řekl Lukáš Curylo, ředitel Charity Česká republika. „Výsledek sbírky je pro nás současně závazkem, abychom dostáli důvěře dárců a tyto prostředky užitečně využili," dodal.

„Podpořených záměrů z loňské sbírky bylo celkem 827, letos předpokládáme, že počet bude podobný," uvedl hlavní koordinátor sbírky Marek Navrátil. Prostředky z letošní sbírky budou použity např. na pomoc osobám bez přístřeší v azylovém domě ve Valašském Meziříčí, na modernizaci a vybavení střediska charitní pečovatelské služby v Kamenici nad Lipou, na podporu aktivit zdravotně postižených osob v klubu Dobrý den v Kutné Hoře, na pořízení elektrického zvedáku pro Charitu Otrokovice, na nákup automobilu pro charitní ošetrovatelskou službu v Javorníku a na mnoho desítek dalších. Většina prostředků pomůže v regionu, kde byly peníze vykoledovány, desetina výnosu podpoří projekty v zahraničí.

Charita ČR letos pořádala Tříkrálovou sbírku v celostátním měřítku již počtrnácté. Loňský výnos sbírky dosáhl téměř sedmdesáti sedmi milionů korun.

O projektech z minulé sbírky a o nových záměrech více na:

www.trikralovasbirka.cz.

Prispět do sbírky můžete celoročně také zasláním DMS KOLEDA na číslo 87 777 (cena jedné DMS je 30 Kč, na pomoc potřebným jde 28,50 Kč. Službu provozuje Fórum dárců. Technicky zajišťuje ATS Praha). Podpořit sbírku je možné také příspěvkem na účet Tříkrálové sbírky číslo 66008822/0800 u České spořitelny, VS 777.

Jan Oulík, Charita ČR; František Jemelka, TS ČBK

Majetkové vyrovnání na diecézních webech

Mnohé diecéze připravily, v zájmu zlepšení informovanosti věřících či ostatních zájemců, na svých webech speciální záložky věnované zákonu o majetkovém vyrovnání. Návštěvníci zde především získají informace k průběhu naplňování zákona o vyrovnání (428/2012 Sb.) ve svém okolí. Přinášíme zde přehled těchto internetových prezentací s přímými odkazy a krátkou charakteristikou každé z nich.

Ostravsko-opavská diecéze

Na <http://www.doo.cz/> naleznete speciální záložku Majetkové narovnání v levé horní části (cca. uprostřed svislíce). Jsou zde umístěny základní informace, některé diecézní dokumenty či rozhovory.

Olomoucká arcidiecéze

Na <http://www.ado.cz/> je banner odkazující k informacím o majetkovém narovnání umístěn na pravé straně stránky. Za vše říkající fotkou neratovského kostela čtenář nalezne přehledný rozcestník na užitečné weby, základní diecézní dokumenty, výběr článků o tématu a příklady využití navrácených církevních budov ve prospěch všech.

Brněnská diecéze

Na jihomoravském webu je téma uvozeno otázkou: „Jak dále?“. Záložku naleznete na pravé straně. Dočtete se tu vše podstatné v článcích o aktuálním „restituč-

Děním - Podmokly

ním dění“, nachází se zde rovněž přehled všech v diecézi podaných výzev či odkaz na zajímavé články v médiích.

Českobudějovická diecéze

Biskupství českobudějovické má informace o narovnání umístěny pod odkazem na levé straně, který je nazván „Aktuálně o církevních restitucích“. Na jednom místě zde přehledně naleznete články o aktuálním dění nebo přehledy o podaných výzvách či dohodách o vydání.

Litoměřická diecéze

Věřící ze západních a severních Čech jsou o vyrovnání informováni prostřednictvím záložky na webu nazvané Církev a stát v pravé části stránek. Je zde přehled o podaných výzvách, nechybí základní informace či odkaz na web ČBK.

Ještě dodejme, že z mnohých webů katolických diecézí v ČR se přímo dostanete i na speciální stránky <http://www.sluzbaverejnosti.cz/>; na částečné majetkové vyrovnání tyto stránky nahlížíjí komplexně a v potřebných souvislostech.

Připomínáme, že biskupové na svém posledním plenárním zasedání (96.) také iniciovali přípravu kampaně zaměřené na informování věřících o zák. 428/2012 Sb. prostřednictvím jednotlivých farních rad. O tomto projektu budeme v dohledné době informovat podrobněji.

František Jemelka, TK ČBK

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2014	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno		Částka	Účel
	Podmokly	Jílové		
Leden	5 713 Kč	1 431 Kč	1 965 Kč	Na církevní školy
Únor	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Březen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Duben	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Květen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	5 713 Kč	1 431 Kč	1 965 Kč	

Pouť do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 3. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2014	16. února	16. března	20. dubna
18. května	15. června	20. července	17. srpna
19. října Prostř.	Žleb – kaple Andělů Strážných	16. listopadu	21. prosince

vlakové spojení:

(cena 22 / 17 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku**)

Děčín hl. nádr.	12:40	14:40	16:40	Dolní Žleb	15:03	17:03	19:03	21:03
Čertova Voda	12:48	14:48	16:48	Čertova Voda	15:07	17:07	19:07	21:07
Dolní Žleb	12:54	14:54	16:54	Děčín hl. nádr.	15:17	17:17	19:18	21:18

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

z toho, co se podařilo zjistit...

- ☞ **Modlitbám za nejmenší** – Římskokatolická farnost sv. Františka z Assisi Děčín IV–Podmokly se přihlašujeme se k Modlitbám za nejmenší. Mše svatá bude každý 3. čtvrtek v měsíci.
- ☞ **Tyto a další informace** – na webu: <http://rkf.dc.podmokly.sweb.cz/> – navštivte naše/vaše stránky!

Kalendář Světových dnů katolické církve v roce 2014

Zde je přehled letošních termínů Světových dnů připomínaných v průběhu jednotlivých liturgických období.

• Leden

- 01. ledna Den míru (47.)
- 18.–25. ledna Týden modliteb za jednotu křesťanů
- 19. ledna Den migrantů a uprchlíků (100.)
- 26. ledna Den malomocných (61.)

• Únor

- 02. února Den zasvěceného života (18.)
- 11. února Den nemocných (22.)

• Duben

- 13. duben Den mládeže (slavený v diecézích; 29. ročník)
- 18. dubna Den za díla ve Svaté zemi (Velký pátek)

• Květen

- 11. května Den modliteb za povolání (51.)

• Červen

- 1. června Den sdělovacích prostředků (48.)
- 1. června Misijní den dětí (v tento den se slaví v ČR)
- 27. června Den posvěcování kněží (Slavnost Nejsvětějšího srdce Páně)
- 29. června Den dobročinných iniciativ Svatého otce

• Říjen

- 19. října Den misí (88.)

• **Listopad**

01. listopadu Den všeobecného posvěcování

21. listopadu Den zasvěcených osob žijících v klauzuru – „Pro orantibus“

<http://tisk.cirkev.cz/z-domova/rok-2014-v-zakladnich-obrysech/>

Papež vyzdvihl přínos kardinála Vlka pro naši církev

„Vítám poutníky z České republiky. Jsem rád, že mohu přijmout kardinála Dominika Duku,“ začal dnes papež František svůj pozdrav k těm, kteří se nachází v Římě na návštěvě Ad limina. Připravený text však ještě záhy spontánně doplnil: „a kardinála Vlka, dlouholetého nositele a obránce víry v České republice“. Po následném pozdravu ostatních biskupů papež pokračoval: „Drazí bratři, vyřídte můj pozdrav svým kněžím, řeholníkům a řeholnicím i věřícím laikům. Buďte si jisti, že se modlím za vás i za ty, které vám svěřil Pán. Modlete se také za mě. Spolu s požehnáním korunek Palladia země české uděluji ze srdce vám a české církvi apoštolské požehnání.“

TK ČBK

Poslední vrchol

Film Poslední vrchol jsem shlédl při pražském promítání. Byl zde hostem pro následnou diskusi jeho španělský režisér. Hovor režiséra (obširnější odpovědi, hovor na divácká témata) byl neméně zajímavý. Byl mým vjemem hodně podstatný k filmu samému. (Režisér ve filmu hovoří též, jako občasný průvodce filmem.)

Utkvělo mi: Natočit tento film nebyl režisérův záměr. Naopak, i když přišla poště vnější indukce, aby točil, chtělo se mu do toho pramálo, resp. odmítal.

Meritus okolnosti - režisér šel vyzkoušet novou kameru. Jako vhodné prostředí zvolil přednášku s besedou, kde vystupoval Otec Pablo. Hloubkou Pablový víry a schopností ji předávat byl režisér velmi zaujat. Tímto zkušebně-technickým úkolem, testem kamery, pro režiséra „záležitost“ skončila. „Na dně šuplíku“ zbyl záznam přednášky, a pak pár záběrů Pablových životních chvil.

„Záležitost“ skončila na nedlouho. Při domácím poslechu televize „na půl ucha“ režisér s manželkou pochytili zprávu, že v Pyreneích nešťastně zahynuli dva lidé. V návaznosti se režisér dozvěděl, že jedním s usmrcených byl Otec Pablo. Toto režiséra silně zasáhlo. Pár lidí vědělo o režisérově letmém kontaktu s Pablem, ukazoval jim pár záběrů ze života Pabla „ze šuplete“. Režiséra bližní prosili, aby s využitím fragmentů (jež natočil téměř mimoděčně, však Pán ví) zhotovil film o Pablovi. Režisér nechtěl - věděl, že to bude velká práce, veliké jho. Posléze souhlasil. Natáčel hovory-vzpomínky a zkušenosti na Pabla u kleriků i laiků. Natočených dokumentů měl 40 hodin(!). Pak bylo nutno množství materiálů ostříhat - trudná činnost, vše natočené mělo svou váhu.

Takto vznikl film. Čechy a Morava jsou cca 17. oblastí, kde je promítán. Projekce jsou koncipovány jednorázově. S tím, že diváci často sdělí informace dál a další projekce je (jsou) pak lidmi vyžádána(y). V Maďarsku na tomto základě film běžel kontinuálně cca půl roku (tuším, či déle?)

Okolnost, jež ve filmu nebyla zařazena, a k níž se režisér v hovoru s diváky dostal (ptali se, zda Otec Pablo příliš neriskoval). - Otec Pablo nebyl „dobrodruh“. Krom intenzivní služby lidem občas šel na nedlouhé poutě do hor. Tam o samotě, obklopen Pánovým úžasným krajinným dílem, se modlil, rozjímal, sloužil mše svaté. Někdy vyšel sám, jindy se známým.

Na svou poslední pouť Otec Pablo vyšel s turistkou z okruhu bližních. Cesta nebyla v nejmenším hazardem. Na danou horu vedou pěší cesty, lidé stabilně sem chodí na nijak náročné výlety. Při návratu ze zasněženého, přimrzlého vršku hory se žena smekla z cesty a sjížděla nekontrolovatelně svahem. Otec Pablo skočil okamžitě z cesty za ní a pokoušel se skluz obou zastavit. Nedařilo se, však dle režiséra by při této okolnosti dvojice „přinejhorším“ doklouzala kde se svah plynule vyrovnával, tím by nepřijemná událost skončila. Však níže v svahu vyčnívaly ze zmrzlého svahu dva kameny. Každý z kamenů si „vybral“ jednoho z dvojice sjíždějících poutníků. Pán ví.

To zmiňuji, jelikož bez komentáře režiséra by mohlo přijít na mysl, že Otec Pablo hazardoval s horami, že byly obecně nebezpečné, že případně Otec Pablo pozemsky zahynul při hazardérské akci atp. Zabil se však v oblasti mírné, a zabil se ve snaze pomoci bližní.

Doporučuji shlédnout, Martin.

ABC lásky

- ☞ Měj v úctě každého člověka, protože v něm žije Kristus. Buď vnímavý ke každému – je to tvůj bratr a sestra.
- ☞ O každém smýšlej dobře – o nikom nesmyšlej zle. I v nejhorším člověku se pokus najít něco dobrého.
- ☞ O druhých mluv vždy dobře – o bližních nikdy nehovoř zle. Naprav křivdu způsobenou slovem. Nebuď příčinou konfliktů mezi lidmi.
- ☞ S každým hovoř jazykem lásky. Nezvyšuj hlas. Neproklínej. Nezpůsobuj problémy. Nezapříčiňuj pláč. Uklidňuj a projevuj dobrotu.
- ☞ Odpouštěj všem a vše. Nepřechevávej v srdci hněv. Vždy podej ruku ke smíření první.
- ☞ Čiň dobře bližnímu. Každému čiň dobro tak, jak chceš, aby ho druzí činili tobě. Nepřemýšlej o tom, co má někdo udělat pro tebe, ale o tom, co máš ty udělat pro někoho.
- ☞ Aktivně pomáhej v utrpení. Ochoťně přispěj útechou, radou, pomocí, srdcem.
- ☞ Pracuj poctivě, protože plody tvé práce používají druzí, jako i ty používáš plody jejich práce.
- ☞ Zapoj se do života společnosti. Otevři se chudým a nemocným. Poděl se o hmotná i duchovní dobra. Snaž se vidět potřebné kolem sebe.
- ☞ Modli se za všechny, dokonce i za nepřátele.

kardinál Stefan Wyszyński

Úryvky...

Přemýšlel jsem, zda zde uveřejňovat překlady úryvků z díla Edity Stein - sv. Terezie Benedikty od Kříže, karmelitky. Nakonec, proč ne?

☞ Ergreife ich...

Chopím-li se ruky Boží, která mne vede, pak získávám absolutní jistotu a bezpečí. Všemohoucí Bůh stojí zde jako nejdobrotivější ochránce před námi. Láska k Němu nás proniká a cítíme se nesení Jeho láskou.

☞ Die Unerschutterlichkeit...

Neotřesitelnost Církve spočívá právě na tom, že při bezpodmínečné ochraně věčného vykazuje nesmírnou pružnost v přizpůsobování se proměnám času.

☞ Die Kirche...

Církev nás potřebuje, to znamená: Pán nás potřebuje. Leč ne tak, že by se bez nás neobešel. On nám poskytuje tu milost stát se údy jeho těla a jako takové své živé údy nás chce používat.

☞ Gottes Geist...

Boží Duch je smysl a síla. Dává duši nový život a uschopňuje ji k výkonům, ke kterým by ve své přirozenosti sama nikdy nedorostla, a usměřňuje i její konání.

☞ Gott in freier Liebeshingabe...

Bohu láskyplnou oddaností náležet a Jemu sloužit, to není povolání některých vyvolených, ale každého křesťana, vysvěceného i nevysvěceného, muže i ženy - k následování Krista je povolán každý.

☞ Die Gnade...

Milost je Duchem Božím, k nám přecházejícím, k nám sestupující božskou láskou.

☞ Der Geist des Lichtes...

Duch světla je ze své podstaty překypující plností, je zcela dokonalým, nikdy se nezmenšujícím bohatstvím. Duše, která Ho přijímá, se jím naplňuje, uchovává Ho, a to i když Ho dále vyzařuje, ano, čím více Ho vyzařuje, tím více s ní zůstává.

☞ Es ist zweifellos...

Je nepochybné, že duše znovuzrozením z Ducha prodělává zásadní proměnu. Život, ze kterého dosud vycházela je odňat. Zmizí opora v přirozeném rozumu i jím určovaném reagování. A přesto to duši nejlustnější nemizí, ale stává se neuchopitelným.

☞ Unsere Zeit...

Naše doba, kdy všechny pevné podoby pozemského života vrávorají a prodělávají svou proměnu, je právě také dobou boje o věčné otázky. Úpěnlivě hledáme a praheme po Bohu, usilujeme o prohloubení a oživení všech společenství víry, toužíme po tom žít cele z víry, po stanutí plně ve službě Pánově.

překlad A.S.

Rozhovor s P. Vojtěchem Kodetem

dokončení

Jak můžeme pomoci našim blízkým, aby se obrátili? Co pro ně můžeme udělat?

Máme obrovské možnosti. Za prvé nesoudit člověka, přijmout ho takového jaký je, a snažit se ho mít rád. Protože skutečná láska otevírá lidské srdce a potom prosit o milost obrácení. Ten člověk neví, že není obrácený, ať je to již pohan, který neví o Kristovi nic, neví, že potřebuje poznat Pána Ježíše, ale my to víme. První argument však není – změň svůj ži-

vot, dělej něco se sebou, nebo zle dopadneš na Božím soudu – to je na nic a je jedno, zda se jedná o naši rodinu nebo přátele. Základní princip je - přijímat daného člověka s úctou takového, jaký je s jeho přesvědčením a s tím, že mnoho věcí v jeho životě není v pořádku. To neznamená, že souhlasím s tím, jak koná nějaké mravně nedobré skutky. Pokud je náš vztah blízký anebo se mě zeptá, tak mu mohu říct, že na to mám jiný názor, že s tím nesouhlasím, protože to pro moje přesvědčení není dobré a že si myslím, že to bude mít zlé následky i pro něho. Já tu však nejsem na prvním místě proto, abych ho soudil. Každopádně můžu mít názor na to, co dělá a jak to dělá. Ale mým úkolem není ho posuzovat, kritizovat nebo napravnovat. Mám ho s úctou přijmout, respektovat a mít rád. A jestliže se tam vytvoří vztah úcty a lásky, tak je to velká šance, protože lidé, kteří se mají rádi, v sobě vždy pocítí zvláštní přitažlivost k připodobnění navzájem. Vidíme to například tam, kde partnerská láska je žita tak, jak má být. Beztoho, aniž by si to ti lidé uvědomovali, stále víc se k sobě přibližují v psychologické rovině, výrazově (tam je to vidět velmi rychle, když máme dva zamilované, tak mají stejný slovník), po letech vidíme toto přiblížení na manželích nejen v různých zvycích, ale i v podobě. To je proto, že se tito lidé mají rádi. Když se někdo otevře skutečnému lidskému vztahu, skrze tento vztah se začne zajímat o můj svět a já ten jeho. Seriozní přístup bez nátlaku má obrovskou šanci na to, aby si člověk začal klást otázky, které si před tím nikdy nepoložil. Proč tato krásná žena, tento krásný muž má mimo církev jinak tak krásné názory, modlí se, tomu nerozumím. Co to pro tebe znamená, že se modlíš? A to si fakt myslíš, že toto je pravda? A je důležité v komunikaci s tímto člověkem právě tehdy neupřednostnit zralou nauku, ke které my jsme dospěli po čas mnohých roků, před hledáním. Ten člověk má právo postupně objevovat. Dobré je nenalozit na něho hned nějaké mravní normy. To je druhá chyba – když se zajímáš o víru, toto musíš a toto nesmíš. Když bude křesťanem, tak bude vědět, že v tom kostele je dobré být, protože tam bude chtít být. Proč se jako křesťané modlíme? Protože nás to táhne k milované osobě, ale nejprve on musí zakusit, že ho Bůh miluje a k tomu ho můžeme disponovat naším vztahem lásky a přijetí. A potom je pro Boha mnohem lehčí mu dát dar víry nebo na jeho hledání odpovědět tak, aby se nechal tím člověkem najít. Protože nejdůležitější je, zda je ten člověk vnitřně otevřený jak pro poznání nových pravd a přehodnocení svých pohledů, tak pro hledání ve vztahové oblasti a hledání smyslu života a ostatních věcí v celé škále, která utváří lidský život. Když je člověk otevřený a hledající, má velkou šanci. Nakonec Pán Ježíš říká: “Kdo hledá, ten najde.” Nejtěžším postižením člověka je, když jakoukoliv částečnou pravdu nebo návyk přijme jako ideologii a stane se z něho fundamentalista. Víme, jaké je to nepřijemné, když se setkáme s některými skupinami fundamentalistických náboženských zastánců a fanatiků, to je něco, co je na hony vzdálené Bohu a víře v Boha. Kdo si zachová otevřenost, a to by každý věřící měl zůstat člověkem hledajícím až do smrti, i když už Boha našel, tak potom má velkou šanci. Pokud je někdo opravdu zatvrzelý, tak je to velmi těžké. Může být zatvrzelý nejen proto, že považuje víru za hloupost, ale možná i proto, že se v církvi setkal s něčím velmi zraňujícím. Proto každý upřímný vztah může člověku pomoci dostat se z takových zranění, aby se i on mohl stát tím hledajícím, kterému jednou Bůh dá dar víry.

(Rozhovor byl otištěn ve slovenském časopise Cesta v říjnu 2013. Rozhovor vedla D. Považanová)

rozhovor s P. V. Kodetem, O. Carm. pro časopis Cesta, přeloženo

Prorodinné manifestace v evropských velkoměstech

Paříž. Paříž, Lyon, Brusel, Bukurešť, Madrid, Varšava a Řím. V těchto evropských městech organizuje v neděli asociace Manif Pour Tous manifestace na obranu rodiny. Cílem je zabránit Evropskému parlamentu, aby schválil zprávu rakouské

europoslankyně Ulrike Lunacekové („O plánu EU proti homofobii a diskriminaci na základě sexuální orientace a genderové identity“), která navrhuje stejné zacházení založené na sexuální orientaci a genderové identitě. „Jsme v antropologickém stavu nouze. Manželství mezi mužem a ženou je občanská hodnota, nehledě na kulturu nebo náboženské vyznání“, vysvětluje pro naše mikrofony Jean-Pierre Delaume-Myard, tiskový mluvčí francouzské Manif a homosexuál:

„Obhajoba rodiny před útoky není pouze francouzská záležitost. Je to všeobecná otázka na evropské a světové úrovni. Mám přátele – homosexuály – kteří ve Spojených státech bojují za obranu rodiny a proti adopcím dětí gayovskými páry a, jak jsme viděli ve státě Utah, nebo nedávno v Austrálii, mohou uspět. Zákony lze změnit. Když byl ve Francii předložen návrh zákona na homo sňatky, velká část homosexuálů tím byla překvapena. Většina z nich něco takového vůbec nechtěla. Ve Francii už léta existuje deklarované partnerství, které využila jen 4 procenta homosexuálů. Tedy – homosexuálové nikdy nežádali manželství, a tím méně děti.“

Právě děti jsou totiž první obětí genderové ideologie, upozorňuje člen asociace francouzských homosexuálů Homovox.

„Touha po dítěti, kterou homosexuál cítí, nemůže ospravedlnit žádné řešení, které by zahladilo tento nedostatek. Každé dítě má právo na jednoho otce a jednu matku. Ještě horší je asistovaná reprodukce a náhradní mateřství, které vyvolává ekonomickou diskriminaci. Nelze považovat ženu za zboží. Ve Francii se dnes dítě dá koupit za 80 až 100 tisíc euro. Indické ženy tyto děti rodí, a pokud se vzepřou, vlastní rodina je týrá. Jeden porod totiž zajistí roční chod domácnosti. Vzniká tu skutečný byznys – stejně jako ve Spojených státech, kde si páry za pár tisíc euro vybírají děti v katalogu – podle barvy očí, pohlaví a kvocientu inteligence. Nesmíme zapomínat, že ani žena ani dítě nejsou zboží.“

Říká francouzský aktivista.

(jag), RadioVaticana.cz

Příběh jednoho inzerátu

Bylo, nebylo. Za devatero horami a devatero řekami žilo společenství, které vydávalo své noviny. Když měl někdo z členů tohoto společenství narozeniny, jeho blízcí mu někdy jako projev přátelství nechali otisknout v těchto novinách gratulaci. Tak tomu mělo být i 1. března na narozeniny arcibiskupa Róberta Bezáka. Ačkoliv bylo jisté, že jeho odvolání z řízení trnavské arcidiecéze nebylo motivováno nějakým (jeho) mravním deliktem, přesto noviny tohoto společenství odmítli inzerát otisknout. Zdůvodnění? Noviny si vyhrazují právo neuveřejnit každý podaný inzerát.

Zní to jako nepovedená pohádka, ale je to skutečnost Léta Páně 2014 a noviny se nazývají katolické. Chápu, že jméno Róbert Bezák mnohé lidi dráždí, zřejmě protože je jejich černým svědomím. Tzv. „bezákovcům“ je vyčítáno rozbíjení jednoty církve, i když pouze odmítáme mlčet k tomu, jak je zacházeno s právoplatně vysvěceným arcibiskupem. Dnes jsem si uvědomil, že je to zcela naopak: toto odmítnutí uveřejnění gratulace je totiž jasným rozbíjením církevního společenství!

Pozn.1: V neděli 2. února byly v Prešově v kapli exercičního domu sv. Ignáce slouženy dvě mše svaté za arcibiskupa Róberta Bezáka, a to v 6:30 a 11 hodin.

Více na stránce: http://tvnoviny.sk/sekcia/domace/1742269_malicherna-vojna-proti-bezakovi-pokracuje.-je-za-tym-inzerat.

Pozn.2: V roce 1986 se podařilo propašovat do Rudého práva inzerát s blahopřáním Václavu Havlovi k jeho padesátinám... :-D

Termíny měsíčních setkání chlapů ze severu

Datum	Místo	Zajištění místa	Zajištění progr.	Příprava
20. 02. 2014	Krupka	František		Lukáš 2
15. 05. 2014	Teplice	Pjetro Veselý		Lukáš 3
19. 06. 2014	Bohušovice	Kosatka		Lukáš 4
18. 09. 2014	Teplice	Pjetro Veselý		Lukáš 5
20. 11. 2014	Bohušovice	Kosatka		Lukáš 6
18. 12. 2014	Krupka	František	František	Vánoční besídka

Zajímavý projekt Bible

Na stránkách: <http://www.audiosvatepismo.sk/> je možno si stáhnout ve formátu *.mp3 nahrávky Starého i Nového zákona. Máme možnost si je umístit do mobilu, tabletu ap. Nahrávky jsou ve slovenštině, což by nemuselo myslím alespoň těm starším moc vadit :-).

Dar rozlišování

Nějak zjišťuji, že začíná vystupovat do popředí důležitosti stále více dar rozlišování. Sám mu také říkám „zdravý selský rozum“. Proč si to myslím?

Pokud se někdo z vás pohybuje častěji po Internetu, případně máte to „štěstí“, že vás někdo zásobuje množstvím e-malů, občas ubohé kvality, možná jste narazili na rádoby křesťany, kteří rozešlou vše, co jim pod ruku padne. A navíc i s desítkami adres – no hrůza, počítačová Sodoma-Gomora...

Namátkově zmíním např. pomlouvačný a podle způsobu vyjadřování dost nenávidný „dopis“ současnému papeži Františkovi. Aby se dodalo „autentičnosti“ a „zbožnosti“, tak dotyčný autor je příkladná matka s velikým počtem dětí (= přeloženo – musí být tedy dobrá křesťanka), která se jala zachraňovat svět před vezkrze špatným prvním náměstkem římskokatolické církve... Někdo jiný zase dokazuje, jakého to máme papeže zednáře... Na „pravověrných“ stránkách (sv. Josefa..., aby to bylo opět „věrohodné“) se zase dozvíme, co to je vlastně za člověka „ten Bezák“ a jiné „pravdy“...

Nejspíš tomu tak bylo i v jiných dobách, že existovali lidé, kteří z nějakého důvodu pomlouvají, škodí, odhalují spiknutí a cítí se jako ti jediní, co mají pravdu a ostatní jsou – no asi víte co. Tito lidé samo sebou nezmizí! Jen mě připadá, že jich je nějak víc, než je asi zdrávo – a mají dnes větší možnosti.

Je proto potřeba myslet! Víím, ono to bolí, jednodušší je nechat si vše dát až „pod nos“, než samostatně se rozhodovat, uvažovat a trochu riskovat. Jenže to riskování se myslím od nás vyžaduje! Rozum nám byl darován, je to hřivna, která se má používat, ne zahrabat do země!

Doba bude zřejmě ještě „dosti zajímavá“, je nutné na ni připravit hlavně své děti, vnoučata... Bude nutné se nebát, nezapírat svou víru, ale naopak hájit křesťanské ideály. Nikdo jiný to za nás neudělá! A bez sebevzdělávání, zapálení pro „věc“ to prostě nezvládneme.

R. S.

Privilegia pro homosexuály?

Evropský parlament schválil v poměru 394:176:72 návrh zprávy Lunacekové „Plán proti homofobii a diskriminaci na základě sexuální orientace a genderové identity“. Zpráva zavádí privilegia pro homosexuály a podobné skupiny lidí (LGBTIQ) bez racionálních opodstatnění. Představuje reálné riziko, že celá společnost bude nepřiměřeně zatížena kvůli výhodám úzké skupiny lidí, včetně ohrožení svobody projevu. Dotýká se všech veřejných strategických oblastí a porušuje princip subsidiarity např. v otázkách veřejného zdraví, vzdělávání či zaměstnání. Schválená zpráva bude využívána k politickému nátlaku, i když je právně nezávazná.

S návrhem zprávy Lunacekové nesouhlasili z ČR Jan Březina, Zuzana Roithová a Ivo Strejček. Pro hlasovali Zuzana Brzobohatá, Andrea Česková, Richard Falbr, Věra Flasarová, Jaromír Kohlíček, Jiří Maštálka, Vojtěch Mynář, Pavel Poc, Miloslav Ransdorf, Libor Rouček a Olga Sehnalová. Zdrželi se Milan Cabrnach, Hynek Fajmon, Edvard Kožušník a Miroslav Ouzký. Nehlasovali Robert Dušek, Evžen Tošenovský, Oldřich Vlasák a Jan Zahradil.

Europoslanci při hlasování o zprávě Lunacekové nejprve odmítli v poměru 149:430:52 první pozměňovací návrh skupiny Evropa Svobody a Demokracie, který byl plně v intencích subsidiarity a potvrzoval platnost zákonů a práv pro všechny občany. Pro tento návrh hlasovali z ČR Jan Březina, Miroslav Ouzký, Zuzana Roithová a Ivo Strejček. Proti byli Zuzana Brzobohatá, Andrea Česková, Richard Falbr, Věra Flasarová, Jaromír Kohlíček, Jiří Maštálka, Vojtěch Mynář, Pavel Poc, Miloslav Ransdorf, Libor Rouček a Olga Sehnalová. Zdrželi se Milan Cabrnach, Hynek Fajmon a Edvard Kožušník. Nehlasovali Robert Dušek, Evžen Tošenovský, Oldřich Vlasák a Jan Zahradil.

Hnutí Pro život ČR děkuje všem, kteří se zapojili do lobování proti přijetí zprávy Lunacekové. Obrovské množství reakcí, které došly poslancům do Evropského parlamentu, jsou nadějí a je důležité vytrvat.

Zprávy z 5. února Hnutí Pro život ČR

Slavnosti a svátky

2.	2. Svátek Uvedení Páně do chrámu
22.	2. Svátek Stolce sv. Petra, apoštola

Významné dny

2.	2. Světový den zasvěcených osob
11.	2. Světový den nemocných
22.	2. Celosvětový svátek skautek

LITURGIE

Výroční dny biskupů

13.	2.	Mons. Duka	jmenován arcibiskupem (2010)
14.	2.	Kard. Vlček	jmenován biskupem (1990)
		Mons. Cikrle	jmenován biskupem (1990)
19.	2.	Mons. Herbst	jmenován tit. biskupem (2002)
23.	2.	Mons. Paďour	jmenován biskupem – koadjutorem (2001)
28.	2.	Mons. Posád	biskupské svěcení (2004) – 10. výročí

Setkávání

- ◆ 1. neděle v měsíci ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 3. neděle v měsíci od 9:00 - latinská mše svatá
- ◆ 3. neděle v měsíci od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každou neděli od 10:00 do 11:00 na faře - knihovna, čítárna
- ◆ 2. úterý v měsíci od 14:30 na faře - setkání seniorů
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ 2. pátek v měsíci od 19:00 na faře - promítání, či křeslo pro hosta
- ◆ 18. v měsíci v 17:30 - obnova zasvěcení P. Marii, mše

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30	
Pondělí	07:00		
Úterý		17:30	
Středa	07:00		
Čtvrtek		17:30	
Pátek		17:30	
Sobota		17:30	Bynov ÚSP

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové **Neděle** **10:45** Kostel Nejsvětější Trojice

Aktuální informace hledejte na: http://rkf.dc.podmokly.sweb.cz/Cz_021.htm

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 2. 03 2014 o 1. neděli v březnu ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 12 Kč)